

Hvor er visionerne?

Ved årsskiftet trådte den nye museumslov i kraft - en lov som vi har set frem til. Den skulle være redskabet med hvilket vi kunne få forvaltning, forskning og formidling af kulturarven op på et tidssvarende niveau. Det vil der også blive arbejdet på - både centralt i Kulturarvsstyrelsen og lokalt på museerne. Udsigterne til at det vil lykkes ser dog ikke længere så lovende ud. For med den nye regerings voldsomme nedskæringer på kulturområdet bliver der næppe hverken råd eller tid til at føre visionerne ud i livet.

Regeringen har eksempelvis pålagt Nationalmuseet at spare ca. 20 mio. kr. Konsekvensen af et sådant sparekrav vil være at 60 - 70 personer ud af en stab på små 500 må fyres - svarende til ca. hver syvende medarbejder. Nedskæringerne vil gå ud over grundlæggende sider af Nationalmuseets arbejde, såsom forskning og bevaring og dermed også formidling. Besparelserne er særlig alvorlige set i lyset af museets rolle som centralmuseum, da det som sådan varetager specialfunktioner i forhold til landets øvrige museer. Nationalmuseet vil derfor få vanskeligt ved at leve op til kravene i den nye museumslov.

Regeringens ønsker for kulturområdet er åbenbart udelukkende nedskæringer og indskrænkninger - på Det Kongelige Bibliotek, Statens Museum for Kunst, Nationalmuseet og andre steder hvor man forvalter kulturarven - men undrende må vi spørge: hvor er visionerne? Med nedskæringerne er den splinternye museumslov således allerede stækket, og de gode intentioner bliver vanskelige at opfylde.

Kulturområdet har tværtimod brug for en fortsat investering i forskning og nye initiativer hvis kulturhistorien stadig skal være vedkommende og tidssvarende. Det give god mening at investere i kulturarven. Ved at udforske forskellige sider af livet både før og nu perspektiveres tilværelsen, nye sammenhænge erkendes og vante forestillinger udfordres. En sådan refleksion over livets mangfoldighed er med til at skabe tolerance og åbenhed.

Redaktionen